

Dosarul nr.3ra-1122/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (G. Ciobanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, I. Muruianu, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Grigoraș Constantin împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoană terță Roman Doroftei, cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 20 februarie 2019, Constantin Grigoraș a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (CNPDCP), persoană terță Roman Doroftei, concretizată ulterior, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 02 din 15 ianuarie 2019 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 21 ianuarie 2019, a recepționat decizia nr. 02 din 15 ianuarie 2019 semnată de către directorul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Eduard Răducan, potrivit căreia a fost inițiată cauza contravențională în privința sa în baza art. 74¹ alin. (1), (2), (3) din Codul contravențional, fiind constatat că datele expuse în cererea de chemare în judecată contravin prevederilor art. 23 și 30 din Legea privind datele cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011.

Nu este de acord cu cele constate în decizie, precum că a prelucrat datele cu caracter personal ale petiționarului cu încălcarea prevederilor art. art. 4, 5, 9, 23, 30 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, deoarece practică profesia de avocat și la 05 martie 2018, în numele clienței sale Țirdea Pelagheia, a semnat și a depus

repetat cererea de chemare în judecată împotriva mai multor pârâți, inclusiv și a petiționarului, Doroftei Roman. Datele incluse în cererea de chemare în judecată au fost relatate de către Țirdea Pelagheia în precedenta cerere de chemare în judecată din 02 februarie 2018, care a fost restituită pe motiv că nu au fost indicate datele pârâților conform buletinului de identitate. Pentru a apăra drepturile clienței, în baza contractului de asistență juridică a depus repetat o altă cerere de chemare în judecată în care a inclus datele pârâților conform datelor din buletinul de identitate. În cererea de chemare în judecată datele au fost incluse pentru a asigura accesul la justiție a clienței și pentru a înlătura neajunsurile constatate la depunerea precedentei cereri de chemare în judecată privind nulitatea contractului de vânzare - cumpărare.

Reclamantul a menționat că nu a sesizat faptul includerii datelor despre ziua și anul nașterii al pârâților, deoarece aceste date erau indicate în cererea de chemare în judecată precedentă, iar datele pârâților au rezultat din actele anexate la materialele dosarului, aceste date fiind comunicate de către pârâți benevol, devenind publice. Astfel, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, examinând plângerea petiționarului, neîntemeiat a constatat existența contravenției în acțiunile sale, nefiind constatată fapta contravențională și nefiind stabilită nici o parte vătămată prejudiciată prin relatarea datelor conform buletinului de identitate în cererea de chemare în judecată.

Reclamantul a invocat că, studiind materialele cauzei potrivit cărora au fost incluse datele personale ale petiționarului cu încălcarea drepturilor acestuia, a constatat faptul că petiționarul a luat cunoștință cu acțiunea la 02 mai 2018, fiind în drept să se adreseze Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu plângere în termen de 30 de zile. Din conținutul deciziei nr. 02 din 15 ianuarie 2019 a constatat că petiționarul a fost audiat de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la 06 iulie 2018, peste 2 luni de la ziua când a cunoscut despre pretinsele încălcări. Respectiv, s-a adresat Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu omiterea termenului de adresare, fiind omis și termenul prevăzut de lege pentru pronunțarea unei decizii motivate.

Reclamantul a notat că, decizia nr. 02 din 15 ianuarie 2019, emisă peste termen, nu poate produce efecte juridice după expirarea termenului în interiorul căruia urma a fi întocmită decizia.

Reclamantul a mai indicat că, decizia nr. 02 a fost pronunțată la 15 ianuarie 2019, după 9 luni din momentul depunerii plângerii de către petiționar, ceea ce contravine prevederilor legale, iar toate actele emise de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal după expirarea termenului prevăzut de lege de 30 zile, pot fi declarate ca fiind lovite de nulitate absolută. De asemenea, procesul examinării petiției nu a fost suspendat, nu a fost prelungit termenul de examinare a petiției și nici nu a fost solicitată repunerea în termen pentru a fi emisă decizia. Prin urmare, decizia nr. 02 din 15 ianuarie 2019 a fost emisă cu încălcarea prevederilor legale privind securitatea raporturilor juridice, fără a fi respectate drepturile persoanei suspectate la apărare și un proces echitabil.

Reclamantul a menționat că în interiorul termenului de 30 zile, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal urma să-l informeze despre plângerea

petiționarului, să-i garanteze posibilitatea de a se apăra și să angajeze după necesitate un apărător, ceea ce în realitate nu a avut loc.

Reclamantul în concluzie a specificat că, decizia pronunțată după 9 luni din momentul depunerii plângerii de către petiționar urmează a fi declarată nulă, iar procesul contravențional pornit împotriva sa urmează a fi încetat pe motivul lipsei în acțiunile sale a faptei contravenționale.

Prin hotărârea din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de Constantin Grigoraș împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, persoană terță Roman Doroftei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea soluției instanța de fond a constatat că, reclamantul Grigoraș Constantin, exercitând activitatea de avocat urma să elaboreze documentul privind „Politica de securitate a datelor cu caracter personal”, care trebuia prezentat Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal. Or, prelucrarea datelor cu caracter personal în sistemele de evidență gestionate, fără notificarea autorității de supraveghere, fără înregistrarea în calitate de operator și în lipsa documentului referitor la „Politica de securitate a datelor cu caracter personal”, contravine art. 23 și art. 30 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011.

Astfel, verificând legalitatea deciziei nr. 02 din 15 ianuarie 2019, instanța de fond a concluzionat actul administrativ individual în privința reclamantului a fost emis de către autoritatea publică pârâtă în strictă conformitate cu prevederile legale, fiind respectată procedura de emitere în conformitate cu competențele și normele materiale, iar asupra oportunității actului administrativ, instanța de contencios nu s-a expus, deoarece aceasta ar constitui o subrogare în competențele autorității publice.

La fel, instanța de judecată nu a constatat admiterea cărorva abateri la emiterea actului administrativ individual de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată și nefiind confirmată prin careva probe pertinente și concludente de către reclamant.

La 09 iulie 2020, Grigoraș Constantin, în termenul prevăzut de art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, a depus cerere de apel nemotivată (f.d. 184, vol. I), ulterior la 03 septembrie 2020, respectând termenul prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat casarea hotărârii din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii (f.d.207-213, vol. I).

Prin decizia din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă decizie nouă, prin care a fost admisă acțiunea înaintată de Grigoraș Constantin și a fost anulată decizia nr. 02 din 15 ianuarie 2019 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, instanța de fond neîntemeiat nu a reținut admiterea de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a încălcărilor de procedură privind termenul de examinare a plângerii lui Roman Doroftei, în privința apelantului/reclamant din 08 iunie 2018, care a fost încălcat. Or, plângerea înregistrată la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu

Caracter Personal la 08 iunie 2018 sub nr. D.R. - 228/18, a fost examinată abia la 15 ianuarie 2019, omițând termenul prevăzut la art. 27 alin. (3) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Curtea de Apel Chișinău a respins ca neîntemeiat argumentul intimatului cu privire la faptul că, termenul de examinare a plângerii a fost respectat, odată cu emiterea deciziei nr. 02 din 15 ianuarie 2019, deoarece decizia a fost emisă cu mult peste termenul de 30 de zile prevăzut de lege, din care motiv a fost constatată încălcarea termenului de examinare a plângerii depuse la 08 iunie 2018, fiind nejustificată tergiversarea examinării plângerii din considerentul necesității acumulării mijloacelor probatorii necesare în vederea formării unei poziții obiective pe marginea faptelor expuse în plângerea din 08 iunie 2018.

Instanța de apel a stabilit că din conținutul referinței, se deduce acceptul tacit al Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind omiterea termenului de examinare a plângerii, însă a fost invocată legalitatea acestei acțiuni prin necesitatea acumulării probelor în vederea emiterii deciziei motivate.

La 29 iunie 2021, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a depus cerere de recurs nemotivată, iar la 22 octombrie 2021, prin intermediul poștei electronice, cerere de recurs motivată împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a cererii de chemare în judecată (f.d.33-36 vol. II).

În motivarea cererii de recurs a invocat că, Grigoraș Constantin, în activitatea sa de avocat nu este eliberat de obligația de a se înregistra în calitate de operator înainte de a prelucra date cu caracter personal destinate să servească unui scop și de a notifica Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal sistemele de evidență gestionate și să elaboreze documentul privind politica de securitatea a datelor cu caracter personal, care urma a fi prezentat Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal. Or, prelucrarea de către reclamant a datelor cu caracter personal în sistemele de evidență gestionate, fără notificarea autorității de supraveghere, fără înregistrarea în calitate de operator și în lipsa documentului referitor la politica de securitate a datelor, contravine art. 23 și art. 30 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Recurentul a menționat că, în termen de 30 de zile a fost în imposibilitate de a acumula toate materialele necesare pentru a se expune asupra cauzei, având în vedere recepționarea cu întârziere a răspunsurilor din partea persoanelor vizate. În acest context susține că, de la data depunerii plângerii de către petent 08 iunie 2018 și până la recepționarea răspunsului de la avocatul Grigoraș Constantin, 08 august 2018, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nici de cum nu putea să se încadreze în termenul prevăzut de 30 de zile pentru a comunica părților interesate decizia emisă. Astfel, la expirarea termenului de 30 de zile de la data primirii plângerii, nu avea acumulate toate informațiile necesare care ar fi permis formarea poziției obiective și emiterea unei decizii motivate vis-a-vis de situația supusă verificării, survenind necesitatea extinderii termenului de examinare și soluționare a plângerii, până la acumularea tuturor materialelor necesare pentru emiterea deciziei finale. Mai mult, la 16 iulie 2018, petentul a fost informat despre extinderea termenului de

examinare și soluționare a plângerii până la acumularea tuturor materialelor necesare pentru formarea unei poziții.

Recurentul a mai indicat că conform art. 8 alin. (2) din Legea 190 din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare, termenul de examinare a petiției poate fi prelungit cu cel mult 30 de zile lucrătoare de către conducătorul organului corespunzător, fapt despre care este informat petiționarul, dacă sânt necesare consultări suplimentare pentru întocmirea răspunsului la petiție sau petiția se referă la un volum complex de informații sau dacă se impune studierea unor materiale suplimentare ce urmează a fi selectate și folosite pentru întocmirea răspunsului.

Recurentul consideră că obiecția privind pretinsul fapt de examinare prelungită a plângerii, este una improprie reclamantului și nici de cum nu încalcă careva drepturi procedurale ale acestuia.

Conform art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 23 iunie 2021.

La 29 iunie 2021, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a depus cerere de recurs nemotivată. La 24 septembrie 2021 a recepționat decizia motivată, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție DS8005411296AS, anexat la materialele dosarului (f.d.29, vol. II).

La 22 octombrie 2021, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a depus recurs motivat, împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, astfel se atestă că recursul a fost depus în termen.

La 25 octombrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia cererii de recurs depusă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului.

La 01 noiembrie 2021, Grigoraș Constantin a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ,

recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform

jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh